

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1481/06
12.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужилаца малолетних АА и ББ, чији је законски заступник мајка ВВ, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ГГ, на привременом раду у ДД, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Неготину Гж. бр. 409/06 од 31.3.2006. године, у седници одржаној 12.9.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Неготину Гж. бр. 409/06 од 31.3.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Мајданпеку, П. 23/06 од 3.2.2006. године, делимично је усвојен тужбени захтев малолетних тужилаца, па је обавезан тужени да на име свог дела доприноса у издржавању малолетне АА плаћа месечно 40 ЕУР, а за малолетног ББ месечно 30 ЕУР, све у динарској противвредности по најповољнијем банчином курсу на дан плаћања у месту плаћања и то сваког првог до десетог у месецу за претходни месец на руке законској заступници ВВ и то почев од подношења тужбе односно 21.7.2005. године па убудуће док за то постоје законски разлози, а да заостале рате плати одједном (ставом првим изреке), док је део тужбеног захтева за износ преко износа досуђеног у ставу првом изреке пресуде, а до траженог износа од 50 ЕУР месечно за сваког од тужилаца, одбијен као неоснован (став други изреке). Ставом трећим изреке обавезан је тужени да законском заступнику тужилаца накнади трошкове парничног поступка од 9.000,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Неготину Гж. бр. 409/06 од 31.3.2006. године, првостепена пресуда је преиначена у делу одлуке садржане у другом и трећем ставу изреке, тако да се другостепеном пресудом обавезује тужени да на име свог доприноса у издржавању своје деце, плаћа њиховој мајци - законском заступнику, ВВ, поред већ досуђеног укупног месечног износа, садржаног у ставу првом изреке побијане пресуде, још укупан месечни износ од 20 ЕУР, односно за свако малолетно дете још по 10 ЕУР, у динарској противвредности, обрачунатој по најповољнијем банчином курсу по којем домаће пословне банке откупљују ову страну валуту на дан плаћања, почев од 21.7.2005. године па убудуће док законска обавеза траје и то сваког првог па најкасније до десетог у месецу за претходни месец, с тим што је дужан да све доспеле рате исплати одједном у року од 15 дана, док је тужбени захтев за вишак преко усвојеног и досуђеног, па до укупно траженог износа од 50 ЕУР месечно за малолетног ББ, одбијен као неоснован, те је обавезан тужени да тужиљи исплати 35.500,00 динара на име накнаде парничних трошкова.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" број 125/04) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетна АА, рођена __. године и малолетни ББ, рођен __. године, су после развода брака родитеља (законског заступника малолетних тужилаца и туженог), поверени на даље старање и васпитавање мајци, са којом и живе у стану који се води на туженог. Мајка је запослена у ЋЋ, где остварује месечна примања која су за 6., 7. и 8. месец 2005. године износила по 9.874,50 динара. Тужени није засновао другу брачну или ванбрачну заједницу, нема здравствених проблема, и налази се на раду у ДД, где остварује зараду од 55 ЕУР-а дневно (односно 1.100 до 1.300 ЕУР месечно). Нижестепени судови су утврдили висину укупних месечних трошкова потребних за издржавање и то малолетне АА на 12.000,00 динара, а малолетног ББ на 10.000,00 динара, узимајући у обзир њихов узраст, као и потребе које се односе на исхрану, уџбенике и школски прибор, одећу и обућу, превоз, одржавање хигијене, као и културне и образовне потребе деце према захтевима средине у којој живе, а у време доношења одлуке. При томе је утврђено да су тужиоци корисници дечијег додатка од 2.718,00 динара месечно, а минимална сума издржавања, која представља износ накнаде за храненике, које утврђује Министарство надлежно за породично заштиту, према извештају Центра за социјални рад у Мајданпеку из 9.741,00 динара почев од 1.1.2006. године.

је 9.741,00 динара почев од 1.1.2006. године.

На утврђено чињенично стање, применом материјалног права из одредбе члана 154. став 1. Породичног закона ("Службени гласник РС" број 18/05 од 24.2.2005. године, који се примењује од 1.7.2006. године), правилно је закључено да су испуњени услови за настанак обавезе туженог да тужиоцима плаћа издржавање, а потребе малолетних тужилаца, као и могућности туженог да

доприноси њиховом издржавању су утврђени у складу са одредбом чл. 160., 161. став 1., 162. став 3. и 163. став 1. истог Закона.

Тужиоци су малолетна деца школског узраста (17 и 11 година), па су нижестепени судови исправном оценом свих релевантних околности предвиђених чланом 160. ст. 1. и 2. Породичног закона (потребе исхране, наставних и ваннаставних активности као и социјалних и културних потреба према захтевима средине у којој деца живе, у време доношења нижестепених одлука), утврдили висину ових трошкова на 12.000,00 динара месечно за малолетну АА, а 10.000,00 динара за малолетног ББ.

И могућности туженог су правилно утврђене у складу са чланом 160. став 3. овог Закона, имајући у виду његова редовна примања, али уз оцену и осталих околности које могу бити од утицаја (а посебно да тужени нема обавезу издржавања прем другим лицима, те да је доброг здравственог стања).

Узимајући у обзир месечни износ од 2.718,00 динара коју малолетни тужиоци примају на име дечијег додатка, а при том ценећи и утврђену минималну суму издржавања (предвиђену чланом 160. став 4. Породичног закона), Врховни суд налази да је правилно одређена висина издржавања коју ће тужени плаћати месечно малолетној деци. Износ од 90 ЕУР-а месечно (и то за малолетну АА 50 ЕУР-а и за малолетног ББ 40 ЕУР месечно у динарској противвредности) уз примања по основу дечијег додатка, као и уз допринос мајке тужилаца и то како у новцу, тако и кроз рад и старање које свакодневно улаже у негу и подизање деце, неопходан је за издржавање тужилаца. Плаћањем овог износа, с обзиром на приходе које тужени остварује, његово издржавање неће бити угрожено, док се тужиоцима омогућује ниво животног стандарда какав ужива тужени као дужник издржавања (члан 162. став 3. овог Закона).

Наводима у ревизији којима се оспорава оцена изведених доказа (који се односе на могућност туженог за стицање прихода), оспорава се утврђено чињенично стање, што у смислу одредбе члана 398. став 2. ЗПП, у поступку по ревизији није дозвољено.

Тужиоци су успели у спору, па према одредби члана 149. и 150. ЗПП имају право и на трошкове поступка, чија је висина правилно одмерена у складу са чл. 6. и 8. и тарифним бројем 7. до 11. важеће Тарифе о наградама о накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени лист СРЈ" бр. 54/98... "Службени лист СЦГ" бр. 58/04) и Закона о судским таксама ("Службени гласник РС" број 28/94 ... 61/05), а на име заступања на 2 рочишта, састав жалбе, таксе на жалбу и другостепену одлуку.

На основу одредбе члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО